

РЕШЕНИЕ

№ 9492

гр. София, 19.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 19.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **4894** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „ПСГ“ АД, чрез адвокат М. Н. с адрес за призоваване: [населено място], п.к. 1618, [улица] Б срещу Ревизионен акт № 22222523001066-091-001/05.10.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение № 421/29.03.2024 г. на Заместник-директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място].

С оспорения РА за жалбоподателя са установени публични задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) вследствие на отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 48 132,25 лв. и лихви за забава в размер на 11 128,54 лв. за данъчни периоди от м. 11.2020 г. до м. 02.2021 г., от м. 06.2021 г. до м. 08.2021 г., м. 10.2021 г. и м. 12.2021 г., както и за корпоративен данък за внасяне по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) в размер на 20 190,13 лв., ведно с начислени лихви за забава в размер на 3 049,82 лв., за 2020 г. и 2021 г.

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Твърди се, че органите по приходите са подходили формално и незадълбочено и че съвсем неоснователно са отхвърлили представените доказателства, касаещи процесните доставки. Инвокирани са доводи, че не е възможно ревизираното лице да бъде лишено от права, поради това, че доставчиците му са допуснали евентуално

грешки при воденето на счетоводството или не са представили изисканите им доказателства от органите по приходите по време на извършването на ревизията. Посочва се, че необосновано ревизиращият екип е приел, че и при двамата доставчици не е установена реалността на доставките. За да се достигне до този извод се приема единствено обстоятелството, че доставчиците не са открити на съответните адреси и не са представили исканите документи, поради което ревизиращият екип е приел, че и двамата доставчици не разполагат с техническа и кадрова обезпеченост за изпълнение на доставките, въпреки че за процесните периоди и същият ревизиращи екип е установил, че и двамата доставчици разполагат с наети по трудов договор лица. Изложени са конкретни аргументи както по отношение на „Универсал Къмпани“ ЕООД, така и по отношение на „Христова Билд 81“ ЕООД. Застъпва се твърдението, че тълкуването на правото на ЕС, касаещо облагането с ДДС налага извода, че основополагащо условие за признаването на право за признаване на данъчен кредит е фактическото предоставяне на услугата от доставчика на получателя, а в случая е безспорно, че услугите – строително-монтажни работи (СМР) са били изпълнени. Твърди се, че в хода на ревизионното производство са представени документи (фактури, договори, приемателно-предавателни протоколи и други), удостоверяващи извършването на процесните доставки, а плащанията са били извършвани по банков път. Доставките са отразени коректно в счетоводството на жалбоподателя и е установено, че чрез тях са извършвани други облагаеми доставки. Според жалбоподателя данъчните субекти не могат да търпят вредни последици от неправомерното поведение на своите контрагенти, защото ЗДДС не обвързва правото на данъчен кредит с допуснати нарушения от доставчика при начисляването и отразяването на данъка. Оспорва изводите на органите на приходната администрация, за липса на реални доставки по процесните фактури, които счита за немотивирани и неподкрепени с доказателства. Излага подробни съображения в подкрепа на доводите си. Посочва, че ЗДДС не изброява изчерпателно документи, с които получателят по доставката следва да разполага за да докаже реалното ѝ осъществяване. Представянето от страна на „ПСГ“ АД, в качеството му на получател по доставките, на договори, фактури, приемателни протоколи, плащания и счетоводни регистри е достатъчно доказателство, че е положил дължимата грижа за изпълнение на задълженията си по ЗДДС. Отделно, счетоводството на „ПСГ“ АД е така организирано, че се води аналитична отчетност за всеки един строителен обект, включително материали, външни услуги и пр. Ревизираното дружество не разполага с правомощия да провери начина, по който неговия доставчик е оформил правоотношенията със служителите си и дали е изпълнил разпоредбите за деклариране на трудовите и гражданските договори и плащането на осигуровки. Не би могъл да разполага с информация и дали изпълнява задълженията си произтичащи от ЗДДС. Би могъл единствено официално да провери данните в търговския регистър, дали е регистриран по ДДС и дали е включен в списъци на длъжници на НАП. Счита, че отговаря на всички законови изисквания за признаване на правото на данъчен кредит. Навежда аргументи за добросъвестност при осъществяване на доставките и недоказаност на знание за участие в данъчна измама. Излага аргументи, че съгласно практика на Върховния административен съд в хода на ревизионно производство се пристъпва към изследване на реалността на документираните от доставчиците доставки при наличие на данни за участието на получателите по фактурите в данъчна измама, каквито в случая не са установени. Позовава се и на решения на Съда на

европейския съюз, касаещи тълкуването на правото на ЕС, свързано с данъка върху добавената стойност, според които и съгласно трайно установената практика на Съда на Европейския съюз /СЕС/, разпоредбите на Директива 2006/112, които се отнасят до правото на приспадане на ДДС, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат данъчната администрация на държава членка да приеме, че няма извършена доставка, като последица от което е налице пречка купувачът да приспадне платения при покупката ДДС, по съображения, че купувачът не е доказал нито произхода на съответните стоки, нито това, че доставчикът му ги е притежавал, въпреки че тази администрация не установява, че купувачът е участвал в измама с ДДС и е знаел или е трябвало да знае, че съответната сделка е част от такава измама. В поставения за разглеждане случай не са ангажирани доказателства за данъчна измама, осъществена между контрагентите по договора.

Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени ревизионния акт.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият се представлява от адвокат Н., която поддържа жалбата и претендира присъждане на направените в хода на съдебното производство разноски по представен списък. В дадения от съда срок са представени допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт В. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски. Представени са допълнителни писмени доводи.

По допустимостта на жалбата: Решението на Директора на Дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП, [населено място] е съобщено на оспорващия по електронен път на 01.04.2024 г. Жалбата до АССГ е подадена чрез административния орган на 15.04.2022 г. (вх. № 53-00-93), т.е. в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване. Жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

1. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия № Р-22222523001066-020-001 от 01.03.2023 г., изменена със Заповед № Р22222523001066-020-002/13.06.2023 г., издадени от началник сектор „Ревизии и проверки“ в дирекция СДО при ТД на НАП С., оправомощен с функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-2047/31.10.2019 г. на директора на ТД на НАП С.. Възложено е извършване на ревизия на „ПСГ“ АД за установяване на задълженията по ЗДДС за периода от 01.09.2020 г. до 31.12.2021 г. и по ЗКПО за периодите от 01.01.2020 г. до

31.12.2021 г.

В хода на ревизията са предприети множество процесуални действия.

Извършени са насрещни проверки на доставчиците „Универсал Къмпани” ЕООД и „Христова Билд 81” ЕООД и са изискани документи. Не са открити представители за контакт на двете дружества и не са представени изисканите книжа.

От проверки в информационните масиви на НАП е установено, че за периодите на спорните доставки „Христова Билд 81” ЕООД е разполагало с 12 лица на трудови договори, а „Универсал Къмпани” ЕООД със 7, всички заемащи длъжности „общ работник строителство на сгради“. За назначените в дружествата работници няма данни да са внасяни здравноосигурителни вноски и данък върху доходите на физическите лица. Констатирано е също, че доставчиците не притежават материално-техническа обезпеченост за изпълнение на спорните доставки. От същите не са представени доказателства за наличието на активи (собствени или наети), необходими за изпълнението на фактурираните доставки на стоки и услуги. Данни за наличие на притежавани от доставчиците имоти (складове и др.) не са установени и при извършената справка в Имотен регистър на Агенцията по висяванията, както и данни за регистрирани транспортни средства. За ревизираните периоди в дневниците за покупки на двете дружества няма отразени фактури за направени разходи за електрическа енергия, вода, интернет, телефони и др., присъщи за дружества, извършващи стопанска дейност.

По отношение на доставките от „Христова Билд 81” ЕООД е установено, че търговските правоотношения с „ПСГ“ АД са възникнали по силата на договор от 07.09.2020 г., съгласно който прекият доставчик, в качеството на изпълнител, приема да извърши СМР, според количествено-стойностна сметка /Приложение 1/ на обект „Винарски комплекс „АУА WINE GALLERY“ [населено място]. общ. С., подобект „Винарна“. Уговорен е срок за изпълнение в съответствие с общия график на обекта. Посочена е ориентировъчната стойност на услугите - 53 057,00 лв. без ДДС, като окончателната следва да се установи с подписването на двустранен констативен протокол /обр. 19/ за действително извършени видове и количества работи и услуги. Предвидено е възнаграждението да се изплати на части - авансово плащане до 90% от ориентировъчната стойност на договора и окончателно плащане в срок 5 работни дни от подписването на двустранен констативен протокол за действително извършени работи. Към договора е представено Приложение 1 - количествено-стойностна сметка, с включени дейности по направа на кофраж, кофраж колони и стени, полагане на фазер, демонтаж и повторен монтаж на фазер, полагане на армировка, полагане на бетон, наливане на бетон, пренос материал между етажите, надници, преподпиране с хюнебек и др. Като доказателство за изпълнение на договорените между страните престации са представени копия на спорните фактури, два протокола за изпълнени СМР от 02.10.2020 г. и 17.09.2020 г, с описание на извършваните ремонтни дейности, техните количества, единична цена и обща стойност, преводни нареждания за извършени плащания по доставките и счетоводно отразяване на стопанските операции. В допълнение на гореописаните документи от жалбоподателя са приложени споразумение от 07.09.2020 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, и таблици за явяването на работа на служители на „Христова Билд 81” ЕООД за периода от м. 09.2020 г. до м. 01.2021 г., в които като фактически изпълнители на строителните дейности са посочени лицата З. М., В. А., М. С., Р. Г., Б. Х.. При извършена служебна проверка в информационната система на НАП е установено, че

през проверявания период цитираните лица не са били служители на доставчика. По отношение от „Универсал Къмпани“ ЕООД, ревизираното лице е представило копия на спорните фактури, с приложни към тях протоколи за извършени СМР от 01.07.2021 г., 15.07.2021 г., 18.08.2021 г., 09.09.2021 г., 13.09.2021 г., 01.11.2021 г., 17.11.2021 г. и 17.12.2021 г.. банкови извлечения за извършени плащания по доставките и договор от 17.06.2021 г., с предмет СМР съгласно приложение №1 - обект „С. професионална гимназия по икономика“ [населено място]. Предвиденото между страните възнаграждение е в размер на 187 604,42 лв. без ДДС. В приложената количествено-стойностна сметка /приложение №1/ са посочени видовете работи, в т.ч. доставка и монтаж на скеле, EPS 8 и 2 см, дюбели, мрежа, шпакловка вкл. обръщания на страници; доставка и полагане на грунд и фасадна мазилка по фасадни плоскости и страници; доставка и полагане на каменна вата 10 см по таван физкултурен салон със скеле и вътрешна мазилка; доставка и полагане на латекс по стени и тавани и др. Съгласно приложения аналитичен регистър на сметка 602/14 „С. В. Т.“, фактурираните от „Универсал Къмпани“ ЕООД строителни работи са отчетени директно на разход.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад №Р-22222523001066-092-001/05.09.2023 г, срещу който в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение.

Ревизията е приключила със съставянето на Ревизионен акт №Р-22222523001066-091-001/05.10.2023г, издаден органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизиращия екип.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил с посоченото по-горе решение.

По искане на жалбоподателя беше допуснато изслушване на съдебно-счетоводна (ССЕ) и съдебно-техническа (СТЕ) експертизи, чиито писмени заключения бяха приобщени към доказателствения материал, събран по време на производството.

Заключението на СИЕ е изготвено, като вещото лице се запознало с наличните по преписката документи, но не е могло да се запознае със счетоводството на доставчиците, защото не е налична връзка с техни представители

Вещото лице е посочило, че процесните фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя, като разход формиращ себестойността на СМР по договори с възложители. За периода от 01.09.2020 г. до 31.01.2021 г. в „Христова Билд 81“ ЕООД има 12 назначени лица на трудов договор на следната длъжност – общ работник строителство на сгради, технически сътрудник, работник поддръжка на сгради.

„Универсал Къмпани“ ЕООД е отчетел приходи от продажби на услуги по процесните фактури и е начислил ДДС за тях. За периода от 01.06.2021 г. до 31.12.2021 г. в „Универсал Къмпани“ ЕООД са работили 7 човека на трудови договори на длъжност „строителен работник“.

По данни от ИС на НАП издадените фактури са вписани в дневниците за продажби и СД по ЗДДС на доставчика „Христова Билд 81“ ЕООД в периода на издаването им с изключение на фактури № [ЕГН]/19.11.2020г. с ДО 10000,00 лв. и ДДС 2000,00 лв. и № [ЕГН]/26.11.2020г. с ДО 8000,00лв. и ДДС 1600,00 лв.

Издадените от „Универсал Къмпани“ ЕООД фактури са вписани в дневниците за продажби и СД по ЗДДС на доставчика в периода на издаването им с получател

„ПСГ“ АД.

Плащането по процесните фактури е извършено по банков път.

Получените доставки са използвани в независимата икономическа дейност на жалбоподателя, като част от СМР, предмет на договори с възложители.

Доставките на СМР услуги по спорните фактури са предмет на последваща реализация от жалбоподателя към възложители „Сийуайнс“ АД и Министерство на Образованието и Науката.

Предмет на доставката е СМР – труд, човекодни.

За доставките, извършени от „Христова Билд 81“ ЕООД се касае за аванс за СМР и СМР услуги по протоколи - направа на кофраж, кофраж колони и стени, полагане на фазер, демонтаж и повторно полагане на фазер, декофраж плоча, прекъсване с щрекметал, армировка, полагане и наливане на бетон, заготовка, монтаж и делонтаж и надници за 75 човекодни.

За доставките, извършени от „Универсал Къмпани“ ЕООД, се касае за аванс и СМР услуги по протоколи за доставка и монтаж на ТИС – скеле, EPS 8 и 2 см, дюбели, мрежа, шпакловка вкл.обръщания на страници; доставка и полагане на грунд и фасадна мазилка по фасадни плоскости и страници; доставка и полагане на каменна вата 10 см по таван физкултурен салон със скеле и вътрешна мазилка; доставка и полагане на латекс по стени и тавани, демонтажни работи – врати и прозорци, топлоизолиране на стени, ремонт на покриви, тоалетни, вътрешни ремонтни работи и част ОВИ, дъждовно водоотвеждане.

В заключението са описани коректно наличните първични счетоводни документи, фактури, пътни листове за извършен транспорт, както и доказателства за извършени плащания, представени в хода на ревизията. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните писмени доказателства. Настоящият съдебен състав намира, че заключението следва да се кредитира, като мотивирано, логично и съответстващо на събраните доказателства.

Експертът, изготвил заключението на СТЕ, също е прегледал съответните технически книжа, количествено-стойностни сметки, приемателно-предавателни протоколи, съставени между „ПСГ“ АД и неговите доставчици. Направени са съответните изчисления и са описани изключително подробно извършените СМР. Констатирано е съответствие, с много малки отклонения между доставките, извършени от „Христова Билд 81“ ЕООД и „Универсал Къмпани“ ЕООД и фактурираните от „ПСГ“ АД доставки към неговите възложители.

Съдът намира, че и заключението на СТЕ следва да бъде кредитирано, като компетентно, мотивирано и логично.

2. Анализ на събраните доказателства и правни изводи.

2.1. По задълженията по Закона за данъка върху добавената стойност.

За да издаде оспорения ревизионен акт, административният орган е приел, че „ПСГ“ АД дейност, не са налице предпоставки за признаване право на данъчен кредит, поради липса на достатъчно данни за реалност на тези доставки. Правото на приспадане на данъчен кредит по процесите фактури е

отказано на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. Анализът на събраните доказателства е мотивирал органите по приходите да направят заключение, че по издадените от доставчиците фактури към жалбоподателя не следва да бъде кредитирани като основание за упражняване на това право. Според ревизиращия екип не са налице реални доставки, а целта е била получателят да намали резултатите си за ефективно внасяне на ДДС и неправомерно ползва право на данъчен кредит. Дружествата-доставчици не са разполагали с кадрови и технически потенциал да извършат фактурираните доставки.

Нормите на ДОПК не съдържат правила за разпределение на доказателствената тежест в процеса на съдебно обжалване на ревизионни актове, поради което намират приложение общите принципи на разпределение на доказателствената тежест. Разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, намираща приложение в случая по силата на преpraщачата разпоредба на § 2 от ДР на ДОПК, определя, че административният орган и лицата, за които оспореният административен акт е благоприятен, трябва да установят съществуването на фактическите основания, посочени в него и изпълнението на законовите изисквания за издаването му. Тази разпоредба е своеобразно проявление в административното право на общия принцип за разпределяне на тежестта на доказване, формулиран в чл. 154, ал. 1 от ГПК, според който всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за жалбоподателя - възникване на право на данъчен кредит по определена фактура. В тежест на задълженото лице е да докаже наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС.

Обсъждането на събраните доказателства не може да мотивира съда да направи извод в подкрепа на изтъкнатите от органите по приходите доводи, послужили като основание за установяване на оспорените допълнителни публични задължения.

Анализът на изложените обстоятелства и доказателства налага изводи в следните насоки:

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с основния довод, поради който по издадените от „Универсал Къмпани“ ЕООД и „Христова Билд 81“ ЕООД фактури е отказано право на приспадане/възстановяване на данъчен кредит, а именно, че двете дружества не са открити за контакт, поради което не са разполагали с кадрови и технически потенциал да извършат спорните доставки.

В разглеждания казус са налице безспорни доказателства за това, че процесните доставки - СМР са били изпълнени. Това обстоятелство се установява от заключението на СТЕ.

При извършените по време на ревизията проверки е установено, че „Универсал Къмпани“ ЕООД и „Христова Билд 81“ ЕООД са разполагали с назначени работници. Естеството на доставките не изисква някаква специална

квалификация и опит, т.е. те биха могли да бъдат осъществени от ниско квалифицирани лица, назначени на длъжност „общ работник в строителството“. Предмет на доставките не е продажба на стоки, оборудване, строителни материали и т.е., а само извършване на СМР, чрез предоставяне на работна сила (човекодни, според посоченото в заключението на СИЕ).

Представените от жалбоподателя в хода на ревизията договори за строителни услуги с всяко едно от дружествата, протоколи/акт образец 19 за извършени и приети СМР, подписан от представителите на доставчика и получателя, към всяка една от процесните фактури, оборотни ведомости и други счетоводни документи не са оспорени от ответника и са приети като доказателства по настоящето дело. Въпросните доказателства установяват факта на предаване на извършените услуги от двамата доставчици и тяхното получаване от задълженото лице. Последното няма задължение да следи за материално-техническата и кадровата обезпеченост на своите доставчици. Както беше посочено предмет на доставка е само извършването на определени строително-монтажни дейности, без доставчиците да имат задължения по доставка на материали.

В хода на ревизията органите по приходите не администрация не са ангажирани доказателства за наличие на привидна сделка, респ. на изкуствена правна конструкция, която да обосновава извод за нереалност на доставките, обективирани в спорните фактури. Позовали са се основно на обстоятелството, че „Христова Билд 81“ ЕООД и „Универсал Къмпани“ ЕООД не са представили поисканите им документи и не е осъществена връзка с техни представители. След като са приели, че ревизираното дружество е получило процесните доставки, ревизиращите органи е следвало да установят каква е била скритата цел на съглашенията, обективирани, чрез процесните фактури или обстоятелството, че „ПСГ“ АД е участвало в данъчна измама, както и да предоставят улики (т. 49, т. 50 и т. 51 от решението на СЕС по делото Gabor Toth,). В случая това не е сторено.

Предвиденото в член 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано, когато материалните и процесуалните изисквания или предпоставки, които обуславят това право, са изпълнени от желаещите да го упражнят данъчнозадължени лица (в този смисъл решения от 21 юни 2012 г., по дело С-80/11 и С-142/11, т. 37 и 38, от 3 октомври 2019 г., С-329/18, т. 27 и от 16 октомври 2019 г.). Материалноправните изисквания, които обуславят упражняването на правото на приспадане, са изпълнени само ако доставката на стоки или услуги, за която се отнасят фактурите, е действително извършена. Въпреки това, за да се приеме твърдението, че съответните услуги, са доставени с цел, различна от обичайната, т.е. за да е налице симулативност (нереалност) и да се изключи правото на приспадане, следва да се докаже, че е налице обективно знание за участие в данъчна измама от страна на „ПСГ“ АД (в този смисъл решение от 6 септември 2012 г., Toth, С-324/11).

В корелация с мотивите на настоящия съдебен състав е и практиката на ВАС (решение № 7326 от 04.07.2023 г. по административно дело № 4388 / 2023 г. на ВАС, Първо отделение, решение № 11174 от 18.10.2024 г.

административно дело № 5043/2024 г., на ВАС, Осмо отделение).

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения в тази му част РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да се отмени.

2. По задълженията по Закона за корпоративното подоходно облагане.

Във връзка с изложеното по-горе съдът намира за неправилни и изводите за установяване на задължения по ЗКПО.

С процесния РА за жалбоподателя са установени допълнителни задължения за корпоративен данък, чрез увеличение на декларираните финансови резултати за 2020 г. и 2021 г. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

Съгласно чл. 19 от ЗКПО, данъчен финансов резултат е счетоводният финансов резултат, преобразуван по реда на този закон. Положителният данъчен финансов резултат е данъчна печалба, а отрицателният данъчен финансов резултат е данъчна загуба. Данъчната основа за определяне на корпоративния данък е данъчната печалба. Според чл. 22 от същия закон, данъчният финансов резултат се определя, като счетоводният финансов резултат се преобразува по ред и начин, определени в този закон, с данъчните постоянни разлики, данъчните временни разлики и други суми предвидени в тази част.

В разглеждания случай за оспорвания за 2020 г. и 2021 г. е определен нов положителен финансов резултат, формиран от непризнатите разходи, документирани с фактурите, издадени от „Христова Билд 81“ ЕООД и „Универсал Къмпани“ ЕООД и са определени допълнителни публични вземания.

За да може плащането по дадена доставка да бъде признато като разход по реда на ЗКПО и съответно да бъде намален финансовия резултат е необходимо, доставката да бъде реално извършена.

По силата на чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, с разход (загуба), който не е признат за данъчни цели, се увеличава счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на разхода (загубата) и не се преобразуват счетоводните финансови резултати през следващите години.

Съдът по изложените по-горе мотиви, опровергаващи направените от органите по приходите изводи, намира, че в случая не са налице предпоставките за приложение на разпоредбите на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 от с.з., поради което РА и в тази му част следва да бъде отменен.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което следва да бъдат присъдени.

Съдът не намира за основателно направеното възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 8, ал. 1, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа

(Загл. изм. – ДВ, **бр. 14 от 2025 г.**), минималното възнаграждение при така установения материален интерес е 7 249,92 лв. Освен подробната

написаната жалба, адвокат Н. е представила и писмени бележки и се е явявала лично, по време на всичките четири, проведени по делото заседания, поради което възнаграждение в размер на 10 800 лв. не се явява прекомерно. Водим от горното и на основание чл. 161, ал. 1 и чл. 160, ал. 1, пр. 1 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ПСГ“ АД, чрез адвокат М. Н. Ревизионен акт № 22222523001066-091-001/05.10.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение № 421/29.03.2024 г. на Заместник-директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, [населено място].

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „ПСГ“ АД с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, сумата от 14 346 лв. (четиринадесет хиляди триста четиридесет и шест), представляваща направени по време на производството разноски, по представен списък – държавна такса, платен депозит за възнаграждение на вещите лица и платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..